

1 Kaj dejansko pomeni pravni izraz „starševska odgovornost“? Kakšne so pravice in obveznosti nosilca starševske odgovornosti?

Gre za pravna razmerja, ki jih ureja **družinsko pravo**. Razmerje nastane z rojstvom otroka oziroma z ugotovitvijo očetovstva in materinstva, pri čemer so v slovenskem pravnem sistemu nezakonski otroci glede pravic in obveznosti izenačeni z zakonskimi. Po slovenski pravni ureditvi, ki je sprejela sistem popolne posvojitve, so z naravnimi otroci izenačeni tudi posvojeni otroci.

Pravni temelj je v **Ustavu Republike Slovenije in sicer v 54. členu**, ki določa, da imajo starši pravico in dolžnost vzdrževati, izobraževati in vzgajati svoje otroke. Ta pravica in dolžnost se staršem lahko odvzame ali omeji samo iz razlogov, ki jih zaradi varovanja otrokovih koristi določa zakon. Otroci, rojeni zunaj zakonske zveze, imajo enake pravice kakor otroci, rojeni v njej.

Starši imajo pravico in dolžnost, da z neposredno skrbjo, s svojim delom in dejavnostjo zagotavljajo uspešen telesni in duševni razvoj svojih otrok. Zaradi zdrave rasti, skladnega osebnostnega razvoja in usposobitve za samostojno življenje in delo imajo starši pravice in dolžnosti, da skrbijo za življenje, osebnostni razvoj, pravice in koristi svojih mladoletnih otrok. Te pravice in dolžnosti sestavljajo **roditeljsko pravico**. (4. člen Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih)

Starši morajo v vseh dejavnostih in postopkih v zvezi z otrokom skrbeti za otrokovo korist. Starši delajo v otrokovo korist, če zadovoljujejo njegove materialne, čustvene in psihosocialne potrebe z ravnanjem, ki ga okolje sprejema in odobrava in ki kaže na njihovo skrb in odgovornost do otroka ob upoštevanju njegove osebnosti in želja. (5.a člen Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih)

Starši morajo svojim otrokom omogočiti pogoje za zdravo rast, skladen osebnostni razvoj in usposobitev za samostojno življenje in delo. Svoje otroke so dolžni preživljati, skrbeti za njihovo življenje in zdravje in jih vzgajati. Po svojih močeh so dolžni skrbeti za njihovo šolanje in strokovno izobrazbo glede na otrokove sposobnosti, nagnjenja in želje. Otrok ima pravico do stikov z obema staršema, starša pa imata pravico do stikov z otrokom. (102., 103., in 106. člen Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih)

Odškodninsko odgovornost staršev za otroke v 142. členu določa Obligacijski zakonik. Starši odgovarjajo za škodo, ki jo povzroči drugemu njihov otrok do dopolnjenega sedmega leta, ne glede na svojo krivdo. Starši odgovarjajo za škodo, katero povzroči drugemu njihov mladoletni otrok, ki je dopolnil sedem let, razen če dokažejo, da je škoda nastala brez njihove krivde.

Zastopanje kot delovanje za otroka v razmerjih do zunanjega sveta je urejeno v 107. členu Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih. Mladoletne otroke zastopajo starši. Če je treba mladoletnemu otroku kaj vročiti ali sporočiti, se to lahko veljavno vroči ali sporoči enemu ali drugemu roditelju, če pa starši ne živijo skupaj, tistemu roditelju, pri katerem otrok živi. Če imata oba starša varstvo in vzgojo otroka, se morata sporazumeti o stalnem prebivališču otroka in o tem, kateremu od njiju se vročajo pošiljke za otroka.

Otrokovo **premoženje** upravljajo do otrokove polnoletnosti v otrokovo korist njegovi starši. (109. člen Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih)

2 Kdo je ponavadi nosilec starševske odgovornosti do otroka?

Roditeljska pravica pripada skupaj očetu in materi. (4. člen Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih)

Roditeljsko pravico izvršujeta starša sporazumno v skladu z otrokovo koristjo. Kadar starša ne živita skupaj in nimata oba varstva in vzgoje otroka, odločata o vprašanih, ki bistveno vplivajo na otrokov razvoj, oba sporazumno, v skladu z otrokovo koristjo. O vprašanih dnevnega življenja otroka odloča tisti od staršev, ki ima otroka v varstvu in vzgoji. Kadar je eden od staršev zadržan izvrševati roditeljsko pravico, jo izvršuje drugi od staršev sam. (113. člen Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih)

Če eden od staršev ni več živ ali ni znan, ali če mu je odvzeta roditeljska pravica, ali če mu je odvzeta poslovna sposobnost, pripada roditeljska pravica drugemu od staršev. (115. člen Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih)

3 Ali je mogoče za izvrševanje starševske odgovornosti določiti drugo osebo, če starši tega nočejo ali ne želijo?

Za otroka lahko skrbijo tudi druge osebe ali zavod. Center za socialno delo sme odvzeti otroka staršem in ga dati v vzgojo in varstvo **drugim osebam** ali **zavodu**, če so starši zanemarili otrokovo vzgojo in varstvo ali če je to iz drugih pomembnih razlogov v otrokovo korist. (120. člen Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih)

Center za socialno delo odda v **rejništvo** otroka, ki nima svoje družine, otroka, ki iz različnih vzrokov ne more živeti pri starših ali otroka, katerega telesni in duševni razvoj je ogrožen v okolju, v katerem živi. (157. člen Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih) Izvajanje rejniške dejavnosti podrobneje ureja Zakon o izvajanju rejniške dejavnosti.

Za otroka lahko skrbi **posvojitelj**, v posvojitve pa se sme dati samo otrok, čigar starši so neznan ali že leto dni neznanega bivališča ali če so privolili pred pristojnim organom, da dajo otroka v posvojitve, pa tudi otrok, ki nima živih staršev. (141. člen Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih)

Mladoletnika, ki nima staršev ali za katerega starši ne skrbijo, postavi center za socialno delo pod **skrbništvo**. Skrbnik mladoletnika je dolžan skrbeti enako kot starši za mladoletnika. (201. in 202. člen Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih)

4 Kako se ureja vprašanje starševske odgovornosti, če se starša razvežeta ali razideta?

Starša, ki ne živita ali ne bosta več živela skupaj, se morata sporazumeti o varstvu in vzgoji skupnih otrok v skladu z njihovimi koristmi. Sporazumeta se lahko, da imata oziroma obdržita oba varstvo in vzgojo otrok ali da so vsi otroci v varstvu in vzgoji pri enem od njiju ali da so eni otroci pri enem, drugi pri drugem od njiju. Če se sama o tem ne sporazumeta, jima pri sklenitvi sporazuma pomaga center za socialno delo. Če se starša tudi ob pomoči centra za socialno delo ne sporazumeta o varstvu in vzgoji otrok, odloči sodišče na zahtevo enega ali obeh staršev, da so vsi otroci v varstvu in vzgoji pri enem od njiju ali da so eni otroci pri enem, drugi pri drugem od njiju. Sodišče lahko po uradni dolžnosti tudi odloči, da se vsi ali nekateri otroci zaupajo v varstvo in vzgojo drugim osebam. Preden sodišče odloči, mora glede otrokove koristi pridobiti mnenje centra za socialno delo. Sodišče upošteva tudi otrokovo mnenje, če ga je otrok izrazil sam ali po osebi, ki ji zaupa in jo je sam izbral in če je sposoben razumeti njegov pomen in posledice. (105. člen Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih)

Kadar sodišče razveže zakonsko zvezo, odloči tudi o varstvu, vzgoji in preživljanju skupnih otrok ter o njihovih stikih s starši. (78. člen Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih)

Kadar starša ne živita skupaj in nimata oba varstva in vzgoje otroka, odločata o vprašanih, ki bistveno vplivajo na otrokov razvoj, oba sporazumno, v skladu z otrokovo koristjo. O vprašanih dnevnega življenja otroka odloča tisti od staršev, ki ima otroka v varstvu in vzgoji. (113. člen Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih)

5 Katere formalnosti morata starša spoštovati pri sklenitvi sporazuma o starševski odgovornosti, da je ta sporazum pravno zavezujoč?

Starša ki ne živita ali ne bosta več živela skupaj, se morata sporazumeti o varstvu in vzgoji skupnih otrok v skladu z njihovimi koristmi. Če se starša sporazumeta o varstvu in vzgoji otrok, lahko predlagata, da sodišče v nepravdnem postopku izda o tem sklep. Če sodišče ugotovi, da sporazum ni v skladu s koristjo otrok, predlog zavrne. Če se starša sama o tem ne sporazumeta, jima pri sklenitvi sporazuma pomaga center za socialno delo. Če se starša tudi ob pomoči centra za socialno delo ne sporazumeta, odloči na zahtevo enega ali obeh staršev sodišče. (105. člen Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih)

Če starša ne živita ali ne bosta več živela skupaj, se sporazumeta o preživljanju skupnih otrok. Če se sama o tem ne sporazumeta, jima pri sklenitvi sporazuma pomaga center za socialno delo. Če se starša tudi ob pomoči centra za socialno delo ne sporazumeta o preživljanju skupnih otrok, odloči o tem sodišče na zahtevo enega ali obeh staršev. (105.a člen Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih)

Otrok ima pravico do stikov z obema staršema in oba starša imata pravico do stikov z otrokom. S stiki pa se zagotavljajo predvsem otrokove koristi. Tisti od staršev, pri katerem otrok živi v varstvu in vzgoji oziroma druga oseba, pri kateri otrok živi, mora opustiti vse, kar otežuje ali onemogoča otrokove stike. Prizadevati si mora za ustrezen odnos otroka do stikov z drugim od staršev. Tisti od staršev, ki izvršuje stike, mora opustiti vse, kar otežuje varstvo in vzgojo otroka. V primeru, da se starša sporazumeta o stikih, lahko predlagata, da sodišče v nepravdnem postopku izda o tem sklep. Če sodišče ugotovi, da sporazum ni v skladu s koristjo otrok, predlog zavrne. V kolikor se starša tudi ob pomoči centra za socialno delo ne sporazumeta o stikih, odloči o tem sodišče na zahtevo enega ali obeh staršev. (106. člen Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih)

Otrok ima pravico do stikov z drugimi osebami, s katerimi je družinsko povezan in nanje osebno navezan, razen če je to v nasprotju z otrokovo koristjo. Šteje se, da so take osebe predvsem otrokovi stari starši, bratje in sestre, polbratje in polsestre, nekdanji rejniki, prejšnji ali sedanji zakonec oziroma zunajzakonski partner enega ali drugega od njegovih staršev. O stikih se sporazumejo otrokovi starši, otrok, če je sposoben razumeti pomen sporazuma, in osebe, s katerimi je otrok povezan. Če se sami o tem ne sporazumejo, jim pri sklenitvi sporazuma pomaga center za socialno delo. Obseg in način izvrševanja stikov morata biti v otrokovo korist. Če se starša otroka, otrok in osebe, s katerimi je otrok povezan, sporazumejo o stikih, lahko predlagajo, da sodišče v nepravdnem postopku izda o tem sklep. Če sodišče ugotovi, da sporazum ni v skladu s koristjo otrok, predlog zavrne. Če se tudi ob pomoči centra za socialno delo ne sporazumejo, odloči o stikih sodišče. (106.a člen Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih)

6 Katera alternativna sredstva so za reševanje spora zunaj sodišča na voljo staršem, kadar se ti ne morejo sporazumeti o starševski odgovornosti?

Če se starša ne sporazumeta, jima pri sklenitvi sporazuma pomaga center za socialno delo. Če se tudi ob pomoči centra za socialno delo ne sporazumeta, odloči o tem sodišče.

7 O katerih vprašanih v zvezi z otrokom lahko odloča sodnik, če starša zadevo predložita sodišču?

Sodišče lahko odloči, da so vsi otroci v varstvu in vzgoji pri enem od staršev ali da so eni otroci pri enem, drugi pri drugem od njiju. Sodišče lahko po uradni dolžnosti tudi odloči, da se vsi ali nekateri otroci zaupajo v varstvo in vzgojo drugi osebi. (105. člen Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih)

Sodišče odloči tudi o preživljanju otrok in o stikih. (105.a, 106. in 106.a člen Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih)

Pri odločanju o stikih vodi sodišče predvsem korist otroka. Predlogu oziroma zahtevi za ureditev stikov mora biti priloženo dokazilo pristojnega centra za socialno delo, da sta se starša ob njegovi pomoči poskušala sporazumeti o stikih. Sodišče pa lahko pravico do stikov odvzame ali omeji in sicer takrat, kadar je to potrebno zaradi varovanja otrokove koristi. Stiki niso v otrokovo korist, če pomenijo za otroka psihično obremenitev ali če se sicer z njimi ogroža njegov telesni ali duševni razvoj. Sodišče lahko odloči, da se stiki izvršujejo pod nadzorom tretje osebe ali da se ne izvajajo z osebnim srečanjem in druženjem, ampak na drug način, če sicer ne bi bila zagotovljena otrokova korist. (106. člen Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih)

Preživnina se določi glede na potrebe upravičenca in materialne ter pridobitne zmožnosti zavezanca. Pri odmeri preživnine za otroka mora sodišče upoštevati otrokovo korist, tako da je preživnina primerna za zagotavljanje uspešnega telesnega in duševnega razvoja otroka. (129. in 129.a člen Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih)

8 Če sodišče odloči, da ima eden od staršev izključno pravico do varstva in vzgoje otroka, ali to pomeni, da odloča o vsem v zvezi z otrokom brez predhodnega posvetovanja z drugim od staršev?

V primeru, da starša ne živita skupaj in nimata oba varstva in vzgoje otroka, odločata o vprašanih, ki bistveno vplivajo na otrokov razvoj, oba sporazumno, v skladu z otrokovo koristjo. Če se sama o tem ne sporazumeta, jima pri sklenitvi sporazuma pomaga center za socialno delo. O vprašanih dnevnega življenja otroka odloča tisti od staršev, ki ima otroka v varstvu in vzgoji. Če se starša tudi ob pomoči centra za socialno delo ne sporazumeta o vprašanih, ki bistveno vplivajo na otrokov razvoj, odloči o tem na predlog enega ali obeh staršev sodišče v nepravdnem postopku. (113. člen Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih)

9 Če sodišče odloči, da imata starša skupno pravico do varstva in vzgoje otroka, kaj to pomeni v praksi?

To pomeni, da sta oba starša enako odgovorna za otrokovo vzgojo in razvoj in da oba še naprej skrbita zanj.

10 Pri katerem sodišču ali organu je treba vložiti vlogo v zvezi s starševsko odgovornostjo? Katere formalnosti je treba upoštevati in katere dokumente je treba priložiti k vlogi?

Za odločanje so **stvarno pristojna** okrožna sodišča. (32. člen Zakona o pravnem postopku)

Za sojenje je splošno **krajevno pristojno** sodišče, na območju katerega ima tožena stranka stalno prebivališče. Če je sodišče Republike Slovenije pristojno za sojenje, zato ker ima tožena stranka v Republiki Sloveniji začasno prebivališče, je splošno krajevno pristojno sodišče, na območju katerega ima tožena stranka začasno prebivališče. Če ima tožena stranka poleg stalnega prebivališča tudi začasno prebivališče v kakšnem drugem kraju in se da po okoliščinah domnevati, da bo tam prebivala daljši čas, je splošno krajevno pristojno tudi sodišče začasnega prebivališča tožene stranke. (47. člen Zakona o pravnem postopku)

Če je v sporih za zakonito preživljanje tožeča stranka oseba, ki zahteva preživljanje, je za sojenje poleg sodišča splošne krajevne pristojnosti pristojno tudi sodišče, na območju katerega ima tožeča stranka stalno oziroma začasno prebivališče. Če je v sporih za zakonito preživljanje z mednarodnim elementom pristojno sodišče Republike Slovenije, zato ker je tožeča stranka otrok, ki ima stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, je krajevno pristojno tisto sodišče, na območju katerega ima tožeča stranka stalno prebivališče. Če je v sporih za zakonito preživljanje pristojno sodišče Republike Slovenije, zato ker ima tožena stranka v Republiki Sloveniji premoženje, iz katerega se lahko poplača preživljanje, je krajevno pristojno tisto sodišče, na območju katerega je to premoženje. (50. člen Zakona o pravnem postopku)

Stranke in drugi udeleženci v postopku vlagajo na sodišču tožbe, pritožbe in druge vloge v **slovenskem jeziku ali v jeziku narodne skupnosti**, ki je pri sodišču v uradni rabi. (104. člen Zakona o pravnem postopku)

Tožba mora obsegati določen zahtevek glede glavne stvari in stranskih terjatev, dejstva, na katera tožnik opira zahtevek, dokaze, s katerimi se ta dejstva ugotavljajo, in druge podatke, ki jih mora imeti vsaka vloga (180. člen Zakona o pravnem postopku)

Z vloge po tem zakonu so mišljeni tožba, odgovor na tožbo, pravno sredstvo in druge izjave, predlogi ali sporočila, ki se vlagajo zunaj obravnave. Vloge morajo biti razumljive in obsegati vse, kar je treba, da se lahko obravnavajo. Predvsem morajo obsegati: navedbo sodišča, ime ter stalno oziroma začasno prebivališče oziroma sedež strank, morebitnih njihovih zakonitih zastopnikov in pooblaščenecv, sporni predmet in vsebino izjave. Vložnik mora vlogo podpisati, razen če to zaradi oblike vloge ni mogoče. Za izviren podpis vložnika se šteje njegov lastnoročni podpis kot tudi podpis z varnim elektronskim podpisom, overjenim s kvalificiranim potrdilom. Če vsebuje izjava kakšno zahtevo, mora stranka v vlogi navesti dejstva, na katera jo opira, in dokaze, kadar je to potrebno. (105. člen Zakona o pravnem postopku)

Ob vložitvi tožbe mora biti plačana **sodna taksa**. Sodna taksa mora biti plačana najkasneje v roku, ki ga določi sodišče v nalogu za plačilo sodne takse. (105. a člen Zakona o pravnem postopku)

Vloga se vložijo v **pisni obliki**. Pisna vloga je vloga, ki je napisana ali natisnjena in lastnoročno podpisana (vloga v fizični obliki), ali vloga, ki je v elektronski obliki in je podpisana z varnim elektronskim podpisom, overjenim s kvalificiranim potrdilom. Pisna vloga se vložijo tako, da se pošlje po pošti, elektronski poti, z uporabo sredstev komunikacijske tehnologije, izroči neposredno organu ali po osebi, ki opravlja posredovanje vlog kot svojo dejavnost (poslovni ponudnik). Vloga v elektronski obliki se vložijo tako, da se pošlje po elektronski poti informacijskemu sistemu. Informacijski sistem vložniku samodejno potrdi prejem vloge. Vloga se lahko vložijo tudi na predpisanem ali drugače pripravljenem obrazcu. (105.b člen Zakona o pravnem postopku)

Vloge, ki jih je treba vročiti nasprotni stranki, se morajo izročiti sodišču v toliko **izvodih**, kolikor jih je treba za sodišče in nasprotno stranko, ter v taki obliki, da jih sodišče lahko vroči. To velja tudi za priloge. Vloge in priloge, vložene po elektronski poti, ki jih je treba vročiti nasprotni stranki, se pošljejo v enem izvodu. Sodišče naredi toliko elektronskih kopij ali fotokopij, kolikor jih je treba za nasprotno stranko. (106. člen Zakona o pravnem postopku) Listine, ki se priložijo vlogi, so lahko v **izvorniku ali prepisu**. (107. člen Zakona o pravnem postopku)

11 Kateri postopek se pri tem uporablja? Ali je na voljo skrajšani postopek?

Okrožno sodišče odloča v pravnem postopku, če z zakonom ni določeno, da odloča v nepravdnem postopku. Zadeve, ki jih ureja Zakon o zakonski zvezi in družinskih razmerjih, sodišče rešuje prednostno. (10.a člen Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih)

Med postopkom v sporih iz razmerij med starši in otroki lahko izda sodišče na predlog stranke ali po uradni dolžnosti začasne odredbe o varstvu in preživljanju skupnih otrok kot tudi začasne odredbe o odvzemu ali omejitvi pravice do stikov oziroma o načinu izvrševanja stikov. Začasne odredbe se izdajo po določbah Zakona o izvršbi in zavarovanju. (411. člen Zakona o pravnem postopku)

12 Ali je mogoče dobiti pravno pomoč za kritje stroškov postopka?

Da, za kritje stroškov postopka je mogoče dobiti brezplačno pravno pomoč. O odobritvi brezplačne pravne pomoči odloča predsednik okrožnega sodišča. (2. člen Zakona o brezplačni pravni pomoči)

Brezplačna pravna pomoč se lahko odobri za pravno svetovanje, pravno zastopanje in za druge pravne storitve, določene z zakonom, za vse oblike sodnega varstva pred vsemi sodišči splošne pristojnosti in specializiranimi sodišči v Republiki Sloveniji, pred Ustavnim sodiščem Republike Slovenije in pred vsemi organi, institucijami ali osebami v Republiki Sloveniji, ki so pristojne za izvensodno poravnavanje sporov, ter kot oprostitev plačila stroškov sodnega postopka. (7. člen Zakona o brezplačni pravni pomoči)

Upravičenci po tem zakonu so: 1. državljani Republike Slovenije; 2. tujci z dovoljenjem za stalno ali začasno prebivanje v Republiki Sloveniji in osebe brez državljanstva (apatridi), ki zakonito prebivajo v Republiki Sloveniji; 3. drugi tujci pod pogojem vzajemnosti ali pod pogoji in v primerih, določenih z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo; 4. nevladne organizacije in združenja, ki delujejo neprofitno in v javnem interesu ter so vpisane v ustrezen register v skladu z veljavno zakonodajo, v sporih v zvezi z opravljanjem dejavnosti v javnem interesu oziroma z namenom, zaradi katerega so ustanovljene; 5. druge osebe, za katere zakon ali mednarodna pogodba, ki obvezuje Republiko Slovenijo določa, da so upravičenci do brezplačne pravne pomoči. (10. člen Zakona o brezplačni pravni pomoči)

Oseba, ki je lahko upravičenec do brezplačne pravne pomoči, lahko zaprosi za brezplačno pravno pomoč v katerikoli fazi postopka. Pri odločanju o prošnji za dodelitev brezplačne pravne pomoči se ugotavljajo finančni položaj prosilca in drugi pogoji, določeni s tem zakonom. (11. člen Zakona o brezplačni pravni pomoči)

13 Ali je mogoče vložiti pritožbo zoper odločbo o starševski odgovornosti?

Da, pristojnost za odločanje o pritožbah zoper odločbe okrožnega sodišča ima višje sodišče. (35. člen Zakona o pravnem postopku) Pritožba se vložijo pri sodišču, ki je izreklo sodbo na prvi stopnji, v zadostnem številu izvodov za sodišče in nasprotno stranko. (342. člen Zakona o pravnem postopku)

14 V nekaterih primerih je morda treba pri sodišču ali drugem organu vložiti zahtevek za izvršitev odločbe o starševski odgovornosti. Kateri postopek se pri tem uporablja?

Izvršilni postopek je določen v Zakonu o izvršbi in zavarovanju. Za dovolitev izvršbe je stvarno pristojno okrajno sodišče, če zakon ne določa drugače. (5. člen zakona o izvršbi in zavarovanju)

Za odločitev o predlogu za izvršbo sodne odločbe o vzgoji in varstvu otroka in za samo izvršbo je krajevno pristojno sodišče, na območju katerega ima stalno ali začasno prebivališče oseba, kateri je otrok zaupan v vzgojo in varstvo ali sodišče, na območju katerega ima stalno ali začasno prebivališče oseba, proti kateri je predlog za izvršbo vložjen. Za neposredno izvršitev je krajevno pristojno tudi sodišče, na območju katerega je otrok. (238.a člen Zakona o izvršbi in zavarovanju)

S sklepom o izvršbi se obveznost izročitve otroka naloži osebi, na katero se nanaša izvršilni naslov, osebi, od katere volje je odvisna izročitev otroka, ter osebi, pri kateri je otrok v času izdaje tega sklepa. V sklepu o izvršbi sodišče izreče, da dolžnost izročitve otroka učinkuje tudi proti vsaki drugi osebi, pri kateri je otrok v času oprave izvršbe. (238.c člen Zakona o izvršbi in zavarovanju)

Sodišče ob upoštevanju vseh okoliščin primera in tako, da bo zagotovljeno varstvo koristi otroka, odloči, da se izvršba sodne odločbe o vzgoji in varstvu otroka opravi z izrekanjem denarnih kazni zoper osebo, na katero se nanaša sklep o izvršbi, ali z odvzemanjem otroka in njegovo izročitvijo osebi, kateri je otrok zaupan v vzgojo in varstvo. (238.č člen Zakona o izvršbi in zavarovanju)

15 Kaj je treba storiti, da se odločba o starševski odgovornosti, ki jo izda sodišče v drugi državi članici, prizna in izvrši v tej državi članici?



Sodna odločba o starševski odgovornosti se prizna in izvrši skladno z Uredbo Sveta (ES) št. 2201/2003. Sodišče uporablja nepravdni postopek po določilih Zakona o nepravdnem postopku.

16 Na katero sodišče v tej državi članici je treba vložiti zahtevek za izpodbijanje priznanja odločbe o starševski odgovornosti, ki jo je izdalo sodišče v drugi državi članici? Kateri postopek se uporablja v teh primerih?

Za obravnavanje zahtev za razglasitev izvršljivosti so pristojna vsa okrožna sodišča.

Za obravnavanje pravnih sredstev zoper sodne odločbe glede razglasitve izvršljivosti je pristojno sodišče, ki je razglasilo sodno odločbo za izvršljivo.

Sodišče uporablja nepravdni postopek skladno z določili Zakona o nepravdnem postopku.

Seznam okrožnih sodišč  (244 Kb) 

17 Katero pravo se uporablja v postopku o starševski odgovornosti, če otrok ali stranki ne prebivata v tej državi članici ali imata različno državljanstvo?

Po Zakonu o mednarodnem zasebnem pravu in postopku se razmerja med starši in otroki presoja po pravu države, katere državljani so. Če so starši in otroci državljani različnih držav, se uporabi pravo države, v kateri imajo vsi stalno prebivališče. Če so starši in otroci državljani različnih držav in tudi nimajo stalnega prebivališča v isti državi, se uporabi pravo države, katere državljan je otrok. (42. člen)

Zadnja posodobitev: 05/03/2018

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.